

stemmelsen om Lukning Kl. 12 og give Tilladelse til, at Folk kunde være sammen noget længere. Jeg har ikke stillet noget Ændringsforslag derom, fordi jeg mener, det er et Spørgsmaal, der let kan ordnes, uden at man behøver at stille særlige Ændringsforslag, og skulde der paa dette Punkt eller paa andre Punkter fremkomme noget Ønske derom, kan det jo gøres mellem den anden og tredje Behandling.

Maa jeg som tilhørende det Flertal, der interesserer sig for Kommuneafstemningen, sige, at naar jeg ubetinget er gaaet med hertil, er det, fordi jeg ikke finder nogen Betænkelighed ved at spørge Vælgerne, og jeg har sagt til dem, der er Modstandere deraf: Hvorfor bliver I pludselig bange for den almindelige Valgret, den, man ellers appellerer til? Man mener ikke, at den almindelige Valgret kan afgive sit Votum her; men jeg er i alt Fald ikke saa bange for den. Jeg kunde ønske, at det Standpunkt, jeg har taget i Diskussionen i sin Tid med Professor Weis, blev fulgt, at der skulde kræves en større Procent af Vælgere for at faa en Sag indanket for Vælgernes Domstol, og ligeledes, at man i Sogneraadet krævede et Flertal, naar den Slags Spørgsmaal skulde afgøres. Jeg vilde hellere have, at det var Halvdelen, der bestemte Afstemningen, end jeg vil have, at man nøjes med 25 pCt., men til syvende og sidst bliver det alligevel Vælgerne, der skal afgøre Spørgsmaalet, og saa faar man trøste sig hermed og nære saa megen Tillid til de danske Vælgere, at de kan skaffe sig Klarhed over, hvorledes deres Stemmeafgivning skal være.

Jeg vil til Slutning rette et Par Bemærkninger til min ærede Partifælle, det ærede Medlem fra Stege (Jessen), der i denne Sag staar paa den anden Side, det vil sige staar i en Stilling, som er diametralt modsat min; i denne Sag staar jo Broder mod Broder, og Standpunkter udviskes, Stemmeafgivningen om Ændringsforslagene vil vise, i hvor høj Grad man splittes. Det ærede Medlem fremsatte nogle almindelige Betragtninger. Saadanne hører i Regelen ikke hjemme under anden Behandling, og jeg skal derfor heller ikke komme videre ind paa dem, men blot lige strejfe dem. Det ærede Medlem mente, at Spiritus skabte dog nogen Fest og Glans over Livet. Han kunde godt have ført Tanken videre og sagt, at Afholdsmænd var nogle sure og tvære Personer, som man ikke gerne vilde være i Selskab med, i alt Fald er lignende Ord blevet sagt. De Herrer maa have en daarlig Opfattelse af, hvad der egentlig

dikterer en Livets Fest og Glans. Tror man, at det er nødvendigt for Festglæde at sværge til Spiritusens Fane, saa har man ingen Forstaaelse af den oprindelige sunde, friske Menneskenatur; den trænger absolut ikke dertil. Jeg vil for mit eget Vedkommende sige, hvad jeg har sagt mange Gange i Diskussionen om denne Sag, at man kan more sig fortræffeligt og uden de af Morskaben ellers følgende Ulemper, naar man er Afholdsmand. Jeg har mangfoldige Erfaringer derfor, og jeg siger kun: de Herrer, som ser anderledes derpaa, taler ud fra falske Forudsætninger og Vaneforestillinger, som de ikke kan emancipere sig fra, det er hele Forskellen. Tror man f. Eks., at hvis Verden pludselig var uden Spiritus, vilde al Livsglæde forsvinde? Saa længe der er Ungdom og bankende Hjerter, fri Natur, Livsglæde, Musik og Sang, tror man saa, Verden savner Livsglæde? Jeg vilde ønske, de Herrer, der ser saaledes paa os Afholdsmænd, maatte faa Lejlighed til i en eller anden passende Stund at være i Selskab med nogle af disse Banebrydere for Afholdssagen, som de betragter som sure og tvære; hvis jeg fik Lov til at være med, skal jeg garantere de Herrer for, at de ikke skulde komme til at kede sig.

Saa sagde det ærede Medlem noget om, at de Virkninger, der er opnaaet med Hensyn til Ædruelighed, skyldtes bl. a. i væsentlig Grad Arbejdernes Organisationsbestræbelser, og ved Siden deraf kunde man maaske nok indrømme Afholdsbevægelsen noget, man kunde sige, den havde ogsaa bidraget dertil, men først og fremmest var det Arbejdernes Organisationsbestræbelser, som havde været medvirkende dertil. Jeg er fuldt klar over, hvad det vil sige, at man har en kort Arbejdsdag, ordentlig Løn og sund Bolig ligeoverfor Spørgsmaalet om Drikfældighed; thi de, der lever uslest, de, der staar paa det laveste sociale Trin, har nærmest til Brændevinsflasken, det er givet, det behøver vi ikke at belære hinanden om; men jeg tror, man fra den Side er for tilbøjelig til udelukkende at tillægge det hele Virkningen. Hvilken Virkning har f. Eks. den Lovgivning, vi beskæftiger os med her, mon ikke haft? Lige fra Næringslovens Givelse i 50'erne og opefter til vore Dage har man haft Blikket aabent for, at man ikke kunde undlade en Lovgivning, naar det drejede sig om Spiritustrafik. Man er nødtvungen kommet ind derpaa, men man har maattet erkende, at denne Nødtvungenhed kunde ikke standse ved et vist givet Punkt, man maatte fortsætte, man maatte undtage fra de almindelige borgerlige Erhverv det, der